

## Kerk moet wel erg veel hulp verlenen

---

Hulp aan de armen is van begin af aan een kerntaak van de kerk geweest. Die hulp heeft tegenwoordig ook de vorm van voedselbank en schuldhulpmaatje. Vooral kerkelijke vrijwilligers zorgen dat voedsel- en kledingbanken beschikbaar zijn voor mensen in financiële nood. Daarnaast helpen zij nu ook vluchtelingen en asielzoekers, naast mensen die hun financiële schulden zien toenemen doordat ze verstrikt zijn geraakt in de papierwinkel van schuldeisers en uitkeringen.

Die vraag om hulp is behoorlijk groter dan drie jaar geleden, toen de kerken ook met cijfers kwamen over armen die aan hun deur klopten. De kerken gaven met 36 miljoen in 2015 ook 7 miljoen euro meer uit aan armenhulp dan ze drie jaar geleden deden en hadden hierbij meer vrijwilligers nodig. Dat er nu 50.000 keer om hulp gevraagd is, 10.000 keer meer dan in 2012, is opmerkelijk. Als na-effect van de crisis is het nogal groot. Het economisch herstel heeft er dus niet toe geleid dat de groep die bij de kerk aanklopt om hulp omdat ze het financieel niet meer redt, kleiner is geworden. Omdat die groep heel divers is, is hier niet een enkele oorzaak voor aan te wijzen. Het is niet alleen een gevolg van bezuinigingen of van de overdracht van jeugdzorg en andere zorg naar de gemeenten. Het is ook een gevolg van de ingewikkelde regels, van scheidingen waardoor alleenverdieners in de problemen komen, van het beleid om mensen met psychische problemen meer thuis te laten wonen en van de instroom van vluchtelingen. Het laat in ieder geval zien dat de eis van zelfredzaamheid, die bij de participatiesamenleving hoort, voor menigeen te hoog gegrepen is.

Dat de samenwerkende kerken deze hulp bieden, is prima. Vrijwilligers zijn het cement van de samenleving. Maar de overheid

moet niet stilzwijgend de kerk taken in de schoenen schuiven die ze zelf hoort uit te voeren. Het spreekwoordelijke keukentafelgesprek, waarbij duidelijk moet worden welke hulp nodig is, moet niet in de kerk plaatsvinden.

Asielzoekers, mensen met ernstige psychische problemen, alleenstaande ouders met een baan die hun huis uitgezet dreigen te worden: ze dienen bij de overheid aan te kunnen kloppen voor noodzakelijke begeleiding en hulp. De forse toename van hulpvragen aan het adres van de kerk maakt duidelijk dat de overheid een deel van die hulpverlening terug in eigen hand moet nemen. En niet omdat de kerken door de leegloop op den duur hiervoor handen tekortkomen, maar omdat de zorg voor de armen een verantwoordelijkheid van de overheid is.

De mening van de krant, verwoord door leden van de hoofdredactie en senior redacteuren.